# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
6 Νοεμβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 131/84,

**Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Armando Toledano Laredo, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ιταλικής Δημοκρατίας,** εκπροσωπούμενης από τον Arnaldo Squillante, επικουρούμενο από τον Ivo Braguglia, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη συμμορφωθείσα προς την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 8 Ιουνίου 1982 επί της υποθέσεως 91/81, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΟΚ,

## ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, K. Bahlmann και R. Joliet, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό γραμματέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

( Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται )

## Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Μαΐου 1984, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη συμμορφωθείσα προς την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 8 Ιουνίου 1982 ( Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, υπόθεση 91/81, Συλλογή σ. 2133 ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2 Με την ανωτέρω απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε ότι:

« Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσης προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 75/129 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις ( ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 44 ), παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει εκ της Συνθήκης. »

3 Η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν έλαβε τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, κατά παράβαση του άρθρου 171 της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, μετά την ανταλλαγή εγγράφων με την ιταλική κυβέρνηση, εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 1984 αιτιολογημένη γνώμη κατά την έννοια του άρθρου 169, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης. Δεδομένου ότι δεν εδόθη συνέχεια στην εν λόγω αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

4 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της ανωτέρω αποφάσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις της. Θεωρεί ότι το άρθρο 171 δεν τάσσει μεν επιτακτική προθεσμία εντός της οποίας το οικείο κράτος μέλος πρέπει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου, πρέπει όμως να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η λήψη των μέτρων αυτών πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Με τη Διάταξη της 28ης Μαρτίου 1980 ( Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, συνεκδικασθείσες υποθέ-

σεις 24 και 97/80, Racc. σ. 1319 ), το Δικαστήριο έκρινε ότι και μόνο βάσει της αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση, το οικείο κράτος μέλος οφείλει να λάβει, χωρίς να μπορεί να επικαλεστεί κανένα εμπόδιο οποιασδήποτε φύσεως, κάθε πρόσφορο μέτρο για να εξαλείψει την παράβαση.

5 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η οδηγία 75/129 δεν μπόρεσε μέχρι στιγμής να τεθεί πλήρως σε εφαρμογή για αντικειμενικούς λόγους. Στην παρούσα κοινωνική και οικονομική κατάσταση της Ιταλίας, η νομοθετική δραστηριότητα πρέπει κατά πρώτον να αποσκοπεί στη διασφάλιση του επιπέδου της απασχολήσεως, και δεν θα ήταν σκόπιμη η θέσπιση ρυθμίσεως περί ομαδικών απολύσεων εφόσον επιδιώκεται να αντιμετωπιστεί η κατάσταση ανάγκης ώστε να προστατευθεί η απασχόληση.

6 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής εννόμου τάξεώς του για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που ορίζονται από τις οδηγίες. Σύμφωνα με την οδηγία 75/129, τα μέτρα θα έπρεπε να είχαν ληφθεί από τις 19 Φεβρουαρίου 1977. Με την ανωτέρω απόφαση της 8ης Ιουνίου 1982, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη εφαρμόζοντας πλήρως την οδηγία εντός της ταχθείσας προθεσμίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.

7 Το άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν τάσσει προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκτέλεση αποφάσεως. Είναι πάντως βέβαιο ότι η εκτέλεση αποφάσεως πρέπει να αρχίσει αμέσως και να περατωθεί το συντομότερο δυνατό. Στην προκειμένη περίπτωση, η Ιταλική Δημοκρατία υπερέβη κατά πολύ τις προθεσμίες αυτές.

8 Βάσει όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη προβαίνοντας στην εκτέλεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 8 Ιουνίου 1982 ( Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, υπόθεση 91/81, Συλλογή σ. 2133 ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΟΚ.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

9 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθη, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

**1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη συμμορφωθείσα προς την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 8 Ιουνίου 1982 στην υπόθεση 91/81, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΟΚ.**

**2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Mackenzie Stuart Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Νοεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart